

- Isten Ábel áldozatát szívesen fogadja, Káinét nem. Miért?
 - o „Csak”? Isten szuverenitása az egyetlen indok?
 - o Emberi szemmel nézve a két áldozat egyforma: Káin földművelő, Ábel pásztor, mindkettő a sajátjából ad. Van-e különbség?
- „Hit által vitt Ábel becsesebb áldozatot.”
 - o Abban hitt, amit szüleitől hallott Istenről, a bűnesetről, a Megváltóról (1Móz 3,15). Ádám és Éva még a bőrruha jelentőségét is megértették: a saját készítésű fügefalevél-ruhában még féltek Isten elé kerülni, a bőrruhát Isten készítette. Elmondhatták gyermekeiknek, hogy „vér kiontása nélkül nincsen bűnbocsánat”, és hogy ezt Isten készíti el.
 - o Káin ugyanazt hallhatta szüleitől, mint Ábel.
 - o Ábel is gondolkodhatott volna úgy, hogy „én is a sajátomból adok, Káin is”, de nem ez volt számára a döntő: megértette a vér jelentőségét és azt, hogy bűnbocsánatra van szüksége. Ez volt az ő hite, az a többlet, amit csak Isten láthatott.
- Aki megértette, hogy bűnbocsánatra van szüksége, kérte és elfogadta Krisztusban, az tért meg. Nem maga mutat be bűnért való áldozatot, hanem elfogadta Isten áldozatát.
 - o Ábel hitében is benne kellett lenni annak, hogy ezt az áldozatot Isten adta (→ 1Móz 22,8).
- Mi a hívő ember áldozata?
 - o Nem „mi”, hanem „hogyan”.
 - o Tudja, hogy mindent Istentől kapott. Bármit „áldoz oda”, Istennek köszöni meg Krisztus áldozatát és azt is, amit ő adhat.
 - o Ha panaszkodik arra, hogy nehéz odaadni, vagy büszke, hogy mennyit dolgozik ő „az Úrért”, az ilyen áldozat már nem kedves Istennek.
 - o Nem azért áldoz, mert kötelező, mert elvárják, hanem Isten iránti hálából – de nem a saját feje szerint, hanem figyel arra, amit Isten az adott pillanatban / helyzetben kér:
 - „szeretetet / irgalmasságot kívánok és nem áldozatot”
 - nem mondja: „áldozati ajándék az, amivel megsegíthetnék”
 - az irgalmas samaritánus
 - o Az özvegyasszony a két fillér odaadásával rábízta életét Istenre (semmi vagyona nem maradt), ezt csak Jézus tudta – nem mutogatja magát.
 - o Amikor „valamit” ad, tudja, hogy az csak kicsi része annak, amivel tartozik (az életével, amit Krisztus megváltott). „Jutalmam az, hogy tehetem.”
- Isten figyelmezteti Káint.
 - o Figyelmezteti a hitetlent: nem jó úton jár, nem ez az igazi. Akkor szembesül ezzel igazán, ha van mellette egy hívő ember, akinek az „áldozatára rátekint az Isten”. Isten Ábelén keresztül is döntésre hívja Káint, ill. azzal is, hogy közvetlenül megszólítja.
 - o Ugyanígy figyelmezteti a hívőt is, ha „eltévedt” – testvérek által, akiknek az áldozatait / szolgálatait Isten megáldja.

- A hívők szerepe az „Ábel-szerep” („jaj nekik, ha Káin útján indulnak el”, Júd 11). Ebbe bele is halhatnak – ha nem bújnak el, ha vállalják, hogy látszik rajtuk Isten áldása, ha készek erről bizonyosságot tenni.